

Finansdepartementet
Skatte- och tullavdelningen
103 33 Stockholm

Fi2022/00409
2022-04-04

Remissyttrande – Skatteverkets promemoria Ändrad beskattning av inlösen- och återköpsförfaranden

Inledning och inställning

SVCA har beretts tillfälle att yttra sig över Skatteverkets promemoria Ändrad beskattning av inlösen- och återköpsförfaranden (nedan Promemorian) och avger härmed följande yttrande.

Med hänvisning till vad som anförs nedan samt Näringslivets Skattedelegations (NSD) yttrande, *avstyrker* SVCA förslagen i Promemorian.

Sammanfattning

Skatteverkets förslag till lagstiftning bör inte genomföras utan vidare utredning. En sådan utredning bör särskilt avse det påstådda s.k. skatteläckaget samt vilka konsekvenser förslagen får för utländska investerare, beroende på det slutliga utfallet och därtill kopplad risk för omotiverad merbeskattning. SVCA konstaterar att utredningen är bristfällig, att förslagen innebär olika skattekonsekvenser av samma handlande, att konsekvensanalys av effekterna på den reglerade aktiemarknaden saknas samt att Promemorian även innehåller påståenden om skälen för förslagen, jämte skatteutfall som förefaller motstridiga.

Synpunkter på Promemorian

Skatteverket föreslår att beskattningen av inlösen och återköp av aktier innefattande en utskiftning av såväl kontanter som sakegendom ska ändras så att tidpunkten för beskattningen tidigareläggs till att infalla redan när rätten att delta i en sådan framtida utskiftning genom inlösen eller återköp ges. Detta ska emellertid inte gälla för sådan inlösen eller återköp som görs av bolaget över börs eller marknadsplats. Samma transaktion får sålunda olika skattekonsekvenser.

Skatteverket påstår att denna skillnad motiveras av ett väsentligt skattebortfall och hänvisar till två noterade företags publicerade återköps- och inlösenprogram. Detta skulle i grunden bero på att utländska aktieägare regelmässigt säljer sina (kapitalvinstbeskattade) rättigheter att delta i programmen för att undgå svensk källskatt på utdelningar. Skatteverket hänvisar till hemsidor från banker samt till de prospekt som upprättas och offentliggörs i samband med att erbjudanden (om inlösen eller återköp) lämnas till aktieägarna. Av dessa båda åberopade källor framgår emellertid inget annat än gällande rätt, d.v.s. att kapitalvinster på reavinstbeskattad egendom är undantagna från svensk kupongskatt. Skatteverket påpekar vidare det faktum att ca. 40% av de på svensk aktiemarknadsplats noterade aktierna ägs av utländska aktieägare och drar slutsatsen att skattebortfallet är (eller måste vara) väsentligt "eftersom dessa helt kan undgå beskattning i Sverige", se sid. 20 andra stycket av Promemorian och anger även ett skönsmässigt uppskattat belopp. Skatteverket förefaller inte reflektera närmare över att de på samma sida i det sista stycket även poängterar att

”(S)katten i hemviststaten är ofta högre än kupongskatten.” Att kapitalvinstskatten är högre än den kupongskatt de påstås undvika genom handeln av rätter, anser Skatteverket tydligen inte kunnat ha någon påverkan alls. Påståendena förefaller motstridiga. Skatteverket presenterar emellertid inte något som helst underlag för sina påståenden om bortfallet eller ens en beräkning baserat på vilka faktiska och genomförda transaktioner som undvikit svensk kupongskatt, den faktiska storleken på inbetald kupongskatt i de återopade fallen eller någon annan information som stödjer denna slutsats och det behov en eventuell ändring av reglerna skulle fylla. Storleken på detta eventuella skatteläckage får alltså anses minst sagt oklar. Måhända förekommer det inte alls i någon väsentlig utsträckning av just det skäl som Skatteverket själva anför, nämligen den att skatten på en kapitalvinst är högre än skatten på en utdelning. Det är i sig inte heller särskilt ovanligt för s.k. institutionella aktieägare särskilt i en situation där aktien i fråga har stigit i värde.

Mer bekymmersamt är emellertid att Promemorian saknar en tillfredsställande internationell utblick som behandlar just utländska aktieägare i de olika situationer som kan tänkas uppstå till följd av förslagen. Hur kommer t.ex. den kupongskatt som ska betalas att behandlas i hemviststaten i det fall rättigheterna inte skulle säljas utan leda till inlösen eller återköp. Detta torde vara det mest vanligt förekommande förfarandet. Om rätten åsätts ett värde så torde det kunna och sannolikt också leda till en merbeskattning jämfört med det faktiska värde som överförs i samband med inlösen eller återköpet. Bör inte en sådan eventuell merbeskattning åtminstone kunna korrigeras i efterhand? Beskrivningen som lämnas i promemorian är inte övertygande ens i sin grundfråga, d.v.s. huruvida det föreligger en rätt till avräkning av utländsk skatt vid en avyttring av en kapitalbeskattad reavinststillgång och allra helst om beloppet som utgjort underlaget för källskatten är större än vinsten vid den faktiska försäljningen. Skatteverkets redogörelse i den delen är grund och inte heller särskilt övertygande. Vidare och vad händer i det fall det uppstår en förlust på endera aktien eller rättigheten vid utnyttjandet eller försäljningen. Kommer innehavaren då att kunna få tillgodogöra sig källskatten vid t.ex. en förlust? Uppstår det en diskrimineringsituation?

Även frågor relaterade till aktiemarknaden och dess mekanismer men även den praktiska hanteringen av skyldigheten att innehålla skatten uppstår på samma sätt och på grund av den tidigarelagda beskattningstidpunkten. Hur ska t.ex. det emitterande bolaget säkerställa att rätt belopp i skatt erläggs inom föreskriven tid och vad händer om värdet på rätten/aktien sjunker. Om bolaget nödgas realisera alla rätter eller aktier för att skydda sig mot anspråk från staten, hur ska då den kurspåverkan hanteras i och av marknaden. Hur ska Skatteverket hinna få fram rekommendationer om värden att användas inom den tid som står till förfogande? Kan bolaget effektuera en ovan beskriven försäljning till vilket pris som helst för att skydda sig mot anspråk? Det är av lätt insedda skäl problematiskt att hantera ett större utbud än efterfrågan utan kurspåverkande effekter och särskilt i händelse av ett allmänt prisfall – om så än tillfälligt. Detta är förstås en särskilt känslig fråga när det handlar om aktier med relativt tunn handel men den kommer att försvåras ytterligare om det i sin tur är aktier (sakutdelning) som ska skiftas ut genom förfarandet, dvs. där det i grunden kan anses vara en fråga om en omstrukturering av en företagsgrupp. Alla dessa och andra därtill relaterade frågor måste utredas, belysas och besvaras eller förkastas om svar eller lösningar saknas. Sverige har en lång tradition av att tillsätta utredningar med bred kunskapsbas och relevant erfarenhet skickade att tillgodose dessa ovan krav på en allsidig utredning.

Med stor sannolikhet kommer denna föreslagna nyordning att leda till att metoden i praktiken kommer att behöva upphöra, vilket i sin tur får andra och negativa konsekvenser för kapitalförsörjningen i Sverige. I sammanhanget bör uppmärksammas att också onoterade företag, som ju i allt väsentligt saknar tillgång till det kapital som är nödvändigt för att fastställa värden och säkerställa betalning, avses falla under samma regelverk. De problem dessa ställs inför har inte heller beaktats. Inget av det ovanstående har utretts eller beaktats tillräckligt vilket måste anses vara en väsentlig brist. Dessa faktum i kombination med att inte ens det eventuella skatteläckaget har kunnat beräknas eller preciseras samt att förslaget skulle leda till ytterligare en skillnad mellan s.k. riktade erbjudanden och återköp eller inlösen

över börs, torde utgöra skäl nog att överge förslaget i dess nuvarande utformning. SVCA anser att de frågor som lyfts Promemorian – i händelse de kan anses motiverade överhuvudtaget - måste bli föremål för fortsatt utredning och då förslagsvis inom ramen för den översyn av kupongskattereglerna som redan pågår.

Av ovan skäl kan inte SVCA annat än att avstyrka att förslaget läggs till grund för lagstiftning.

Swedish Private Equity & Venture Capital Association, SVCA

Isabella de Feudis, VD